

[Finansministeren.]

aktiv. Indsats i den økonomiske Politik, som man ogsaa har gjort det i Grundlovs-sagen og saa mange andre Sager.

Det vilde føre for vidt her at komme ind paa en almindelig Gennemgang af den økonomiske Udvikling herhjemme i de Aar, som er gaaet, siden Krisen ramte os; der kommer ogsaa inden længe en storpolitisk Slutdebat; men over for Venstres tomme Fraser vil jeg dog gerne anføre nogle meget talende Kendsgerninger.

Nationalindkomsten er fra 1932 til 1937 steget fra ca. 3 550 til 4 750 Mill. Kr.; altsaa med 1 200 Mill. Kr. eller 33 pCt. Skatteindtægterne er i samme Tidsrum steget med 32 pCt. I Hovedstaden har Stigningen været 27 pCt., i Provinsen 29 pCt., i Landdistrikterne 44 pCt. For Landboernes Vedkommende har Stigningen været 60 pCt. indtil 1936 og er fortsat siden da. Eksportpriserne paa Bacon og Kød er steget med adskilligt over 100 pCt., Ægpriserne er steget med over 25 pCt., Smørpriserne siden det laveste Gennemsnit i 1934 med over 40 pCt. Landbrugets Forrentningsprocent af den bogførte Værdi er gaaet op fra $\div 0,5$ i 1932 til nu efter den sidste Opgørelse at være 4,5 i 1938.

Vor Eksport er gaaet frem fra ca. 1 135 Mill. Kr. i 1932 til 1 585 Mill. Kr., det vil sige med 40 pCt. Stigningen i Importen udgør godt 500 Mill. Kr., hvoraf $\frac{4}{5}$ falder paa England og Tyskland, takket være Valutacentralen. Beskæftigelsestallet, der angiver i Tusinder Antallet af Arbejdstimer pr. Arbejdsdag, var i 1932 881, i 1938 1 270. Produktionsindeksen for Industrien er steget tilsvarende. Arbejdsløshedsprocenten er faldet fra 31,7 til 21,4.

Detailpriserne — man taler stadig om Udgiftsstigningen — stiller sig saaledes, at de her er steget med 15 pCt., i Norge med 16 pCt., i Sverige med 8 pCt., i England med 13 pCt.

Statsskatterne er siden 1933 forøget med 140 Mill. Kr., hvoraf 100 Mill. Kr. skyldes den almindelige Stigning i de direkte og indirekte Skatter som Følge af Befolkningens større Indtjeningsevne, større Forbrug og større Beskæftigelse. Naar her til føjes, at en anselig Valutareserve er tilvejebragt, at Diskontoen er $3\frac{1}{2}$ pCt., at Statsgælden ikke er forøget, men Konverteringer gennemført, saa tror jeg, at den tænksomme Medborger ikke har flere Vidnesbyrd behov for at kunne se, hvad det er for en Livsløgn, Venstre lever paa.

Andet og mere skal jeg ikke sige til det ærede Medlem Hr. Clausager.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa nogle mere finansielle Betragtninger. Det ærede Medlem nævnte, at hans Forbillede er den engelske Premierminister. Jeg vil ogsaa tro, at han med Hensyn til Paraplyen har Muligheder for at naa dette Maal. Derimod mangler det ærede Medlem, synes jeg, en væsentlig anden Ting, som den engelske Førsteminister har i udpræget Grad, han er en positiv Mand, derimod er det ærede Medlem Hr. Korsgaard altid negativ i sine Betragtninger.

Naar man nu vil spørge om, hvad det er for Grunde, det ærede Medlem giver for, at han ikke vil stemme for Tillægs-skatte og Merindkomstskatte, saaledes som de er foreslaaet, saa gør det ærede Medlem jo overhovedet ikke noget som helst Forsøg paa at godtgøre, at disse Penge ikke skal bruges, ud over nogle almindelige Flovser om, at for sidste Aar havde man et Overskud paa 23 Mill. Kr. Det ærede Medlem mener, at dette Overskud er et Udtryk for, at jeg egentlig ikke har megen Forstand paa de Regnskaber, jeg har med at gøre. Jeg tror nu, det ærede Medlem skal regne med, at noget helt Fæ paa dette Omraade er jeg ikke, ellers kunde det ærede Medlem maaske opnaa Skuffelser i den Retning.

Det er rigtigt, at der var et Overskud paa disse 23 Mill. Kr. Jeg gjorde, dengang vi havde Debatten om disse Tal, selv opmærksom paa, at jeg var forberedt paa, at der vilde komme et betydeligt større Overskud, men at jeg ønskede at holde mig paa den absolut sikre Side, og det mener jeg til enhver Tid bør være en Finansministers Opgave. Den Risiko, han kan komme ud for, skal være en Risiko til det bedre. Jeg skal paa den anden Side villigt indrømme, at jeg regnede ikke med et saa stort Overskud som 23 Mill. Kr. Der var jo bl. a. det store Usikkerhedsmoment paa Indtægtssiden med Hensyn til, hvor meget Skibsfartens Konjunkturer vilde give. Det kunde vist hverken det ærede Medlem eller jeg paa dette Tidspunkt vide noget om. Rederierne har givet 10 Mill. Kr. mere end budgetteret, og de har, det kan jeg godt sige, overtruffet mine dristigste Forventninger med Hensyn til denne Merindtægtsskat.

Paa den anden Side var Forholdet det, at vi var inde i en stigende Prisbevægelse, og jeg var for mit Vedkommende ikke sikker paa, at Udgiftstallene var tilstræk-